Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

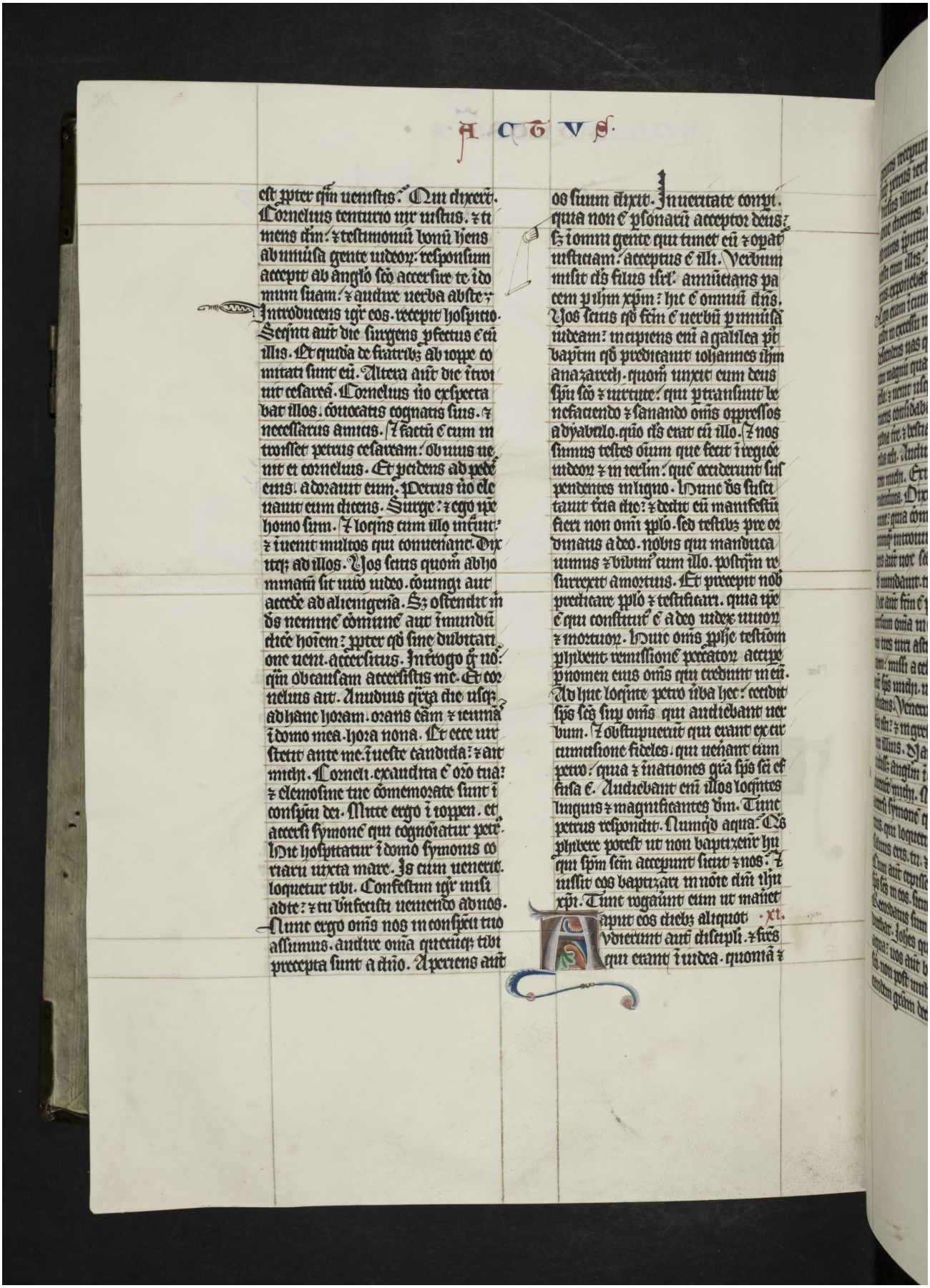

ACTVS.

est ꝓter qm̃ uenistis? Qui dixerũt.
Cornelius centurio uir iustus. ⁊ ti
mens dm̃: ⁊ testimoniũ bonũ hens
ab uniũsa gente iudeoꝝ: responsum
accepit ab angło sc̃o accersire te ido
mum suam: ⁊ audire uerba abste;
Introducens igr̃ eos. recepit hospitio.
Sequenti aut̃ die surgens profectus e cũ
illis. Et quida de fratribus ab ioppe co
mitati sunt eũ. Altera aut̃ die intro
uit cesaree. Cornelius uo exspecta
bat illos. conuocatis cognatis suis. ⁊
necessariis amicis. Factũ e cum in
troisset petrus cesaream: obuiuus ue
nit ei cornelius. Et procidens ad pedẽ
eius. adorauit eum. Petrus uo ele
uauit eum dicens. Surge: ⁊ ego ip̃e
homo sum. Et loqns cum illo introiit:
⁊ inuenit multos qui conueniant. Dix
itq; ad illos. Vos scitis quom̃ abho
minatũ sit uiro iudeo. coungi aut
accedẽ ad alienigena. Sz ostendit mi
hi dm̃ neminẽ cõmune aut immundũ
dicẽ hoiem: ꝓter qd̃ sine dubitatio
ne uenit accersitus. Interrogo g̃ uos
qm̃ obcausam accersistis me. Et cor
nelius ait. Auiudus igr̃ die usq;
ad hanc horam. orans eam ⁊ ieunũ
i domo mea. hora nona. Et ecce uir
stetit ante me. i ueste candida: ⁊ ait
mihi. Cornelii exaudita e oro tua:
⁊ elemosine tue cõmemorate sunt i
conspectu dei. Mitte ergo i ioppen. et
accersi symonẽ qui cognomiatur petrũ.
Hic hospitatur i domo symonis co
riarii uxta mare. Is cum uenerit.
loquetur tibi. Confestim igr̃ misi
adte: ⁊ tu bene fecisti ueniendo ad nos.
Nunc ergo omis nos in conspectu tuo
assumus. audire oma quecũq; tibi
precepta sunt a dno. Aperiens aut̃
os suum dixit. In ueritate compe
qua non e psonarũ acceptor deus:
Sz i omni gente qui timet eũ ⁊ opat̃
iustitiam: acceptus e illi. Verbum
misit ds filius isrl̃. annũcians pa
cem p ihm xpm̃: hic e omniũ dns.
Vos scitis qd̃ factũ e uerbũ p uniũsam
iudeam: incipiens enim a galilea pt̃
baptisma qd̃ predicauit iohannes ihm
a nazareth. quom̃ unxit eum deus
spiritu sc̃o ⁊ uirtute: qui pertransiuit be
nefaciendo ⁊ sanando omis oppressos
a diabolo. quia ds erat cũ illo. Et nos
sumus testes oium que fecit i regione
iudeoꝝ ⁊ in ierlim: quẽ occiderunt sus
pendentes in ligno. Hunc ds suscie
tauit tcia die: ⁊ dedit eũ manifestũ
fieri non omi ꝑplo. sed testibus pre or
dinatis a deo. nobis qui manducaui
mus ⁊ bibimus cum illo. postq̃m re
surrexit a mortuis. Et precepit nobis
predicare ꝑplo ⁊ testificari. quia ip̃e
e qui constituit e a deo iudex uiuoꝝ
⁊ mortuoꝝ. Huic omis ꝑphe testimo
phiam remissionẽ peccatoꝝ accipe
p nomen eius omis qui credunt in eũ.
Adhuc loqente petro iba hec: cecidit
spis sc̃s sup omis qui audiebant ver
bum. Et obstupuerũt qui erant ex cir
cumcisione fideles. qui uenerant cum
petro: quia ⁊ in nationes grã spis sc̃i ef
fusa e. Audiebant enim illos loqentes
linguis ⁊ magnificantes dm̃. Tunc
petrus respondit. Numq̃d aqua. ds
phibere potest ut non baptizentur hi
qui spm̃ sc̃m acceperunt sicut ⁊ nos. Et
iussit eos baptizari in nõe dni ihu
xpi. Tunc rogauerũt eum ut manet
apud eos diebus aliquot. XI.
Audierunt aut̃ discipuli. ⁊ fres
qui erant i iudea. quoniã ⁊